

KOKORSKÉ NOVINY

ROČNÍK XVIII ČÍSLO 1 ÚNOR 2016

OBČASNÍK PRO OBČANY KOKOR A NEJEN PRO NĚ

Kokorská sladovnická chasa asi z doby paní nadsladovní Tomašíkové. Čtete uvnitř KN. Foto odborně upraveno v Brně. Archiv KN.

ÚVODNÍK

Kokorské noviny vstupují v roce 2016 svým 18. ročníkem do dospělosti, v nákladu více než 300 výtisků, v rozsahu 12 stran doplněných barevnou obrazovou přílohou, s obětavými dopisovateli a věrnými čtenáři a s podporou zastupitelstva i občanů. Není to nic moc, ale stopa KN v historii obce Kokory je dosti výrazná a máme potvrzeno, že mnozí z abonentů na každé nové číslo již netrpělivě čekají. Redakce věří, že ještě nějaký čas vydržíme, přesto však znovu a opakovaně hledá spolupracovníky a pokračovatele zejména ze střední a mladší generace. Přihlaste se zcela neformálně, či se nechte přemluvit a dejte se k nám. Budete vítáni.

Vánoce byly bohužel na blátě, ale Nový rok už se začínal klouzat a ranní teploty klesly v začátku ledna až k mínus 12°C. Pravda, jinde to bylo podstatně horší. Ale už na začátku posledního lednového týdne, po mrazivých dnech, uprostřed plesové sezóny, se denní i noční teploty pohybovaly kolem nuly. Kolem farního plesu konečně trochu nasněžilo (asi 5cm) krásného prašanu, většinu ledna však zakrýval pole jen slabý sněhový poprašek. Ale pozor, už 27. a 29. ledna 2016 jsme s uspokojením přijali slunná odpoledne s teplotou na čidle meteostanice až 13°C a konstatováním: „to už je doslova předjaří“. Za krásného slunečného počasí se procházely obci

maškary i s medvědem 30. 1. Jen úhrn srážek byl za leden mizivý. Hromničná zima (2. 2.) bývala kdysi velmi obávaná. Letos, v roce 2016 vypadala takto: Den se clonou mraků a několika jasnějšími okny. Ráno +8°C, odpoledne pod mrakem +10°C a možná i víc, občas vítr. Srážky zanedbatelné. Počasí budeme sledovat až do uzávěrky a o výsledky pozorování se podělíme s našimi čtenáři, aby si po čase mohli připomenout, jaká ta zima v začátku roku 2016 vlastně byla. Před mysliveckým plesem 5. 2. bylo za slunečného počasí na čidle meteostanice redakce KN zaznamenáno +16°C. A pranostiky – ty se vůbec nepovedly. Posuďte sami: „*Na svatého Valentýna zamrzá i kolo mlýna*“ a to neznámější: „*Únor bílý pole sílí*“.

Téma, jak se bránit podomním prodejcům, rozšíří i v tomto čísle místostarosta o nejčastěji používané nekalé praktiky, které tyto nevybíraví obchodníci uplatňují zejména vůči seniorům.

Toto číslo KN má ještě jednu zvláštnost. Přijdete na ni, pokud budete číst i samotný závěr poslední stránky a najdete mezi údaji i kuriózní den vydání. Redakce měla k dispozici celou řadu pěkných fotografií, ale mnohé vytlačil až nadbytek textu, tak prosíme o pochopení. Navíc zápasíme s novou instalací počítače. Starému věrnému **XP profesionál** děkujeme. *Takže: „Vzhůru do roku 2016 s Kokorskými novinami.“ Kš*

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Zasedání zastupitelstva obce Kokory se konalo 16. 12. 2015 a přijalo následující **usnesení**:

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- ověřovatele zápisu JUDr. Ivanu Hučinovou a Drahomíru Lörinczovou
- program zasedání zastupitelstva obce
- omezenou provozní dobu Obecního úřadu Kokory v období vánočních svátků
- Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2015 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu
- barevné provedení budovy čističky odpadní vody ve variantě zelené barvy
- změnu navržené technologie výkopu přes komunikaci I/55 v dokumentaci pro provádění stavby na technologii bezvýkopovou, jádrový vrt při akci „Kanalizace a ČOV Kokory“
- Rozpočtový výhled na rok 2017-2018
- Pravidla rozpočtového provizoria Obce Kokory
- Rozpočtové opatření č. 8
- zveřejnění záměru převodu části parcel dle návrhu geometrického plánu GP 958-65/2015
- Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouvu o právu provést stavbu p.č. 234 v k.ú. Kokory – vedení NNv (IV-12-8011616) za úhradu 1.000,-- Kč
- ukončení Veřejnoprávní smlouvy na výkon obecní policie mezi Obcí Kokory a Městyssem Brodek u Přerova k datu 31.12. 2015 dohodou
- Plán kulturních akcí v roce 2016 a Plán prací na rok 2016
- Harmonogram jednání Rady obce Kokory a Zastupitelstva obce Kokory v roce 2016
- Jednací řád Zastupitelstva obce Kokory

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce
- došlou poštu a všeobecné informace
- usnesení ze zasedání rady Obce Kokory ze dne 25.11.2015
- Rozpočtové opatření č. 7 schválené radou Obce Kokory dne 25.11.2015
- výkaz Fin 2-12 M pro hodnocení plnění rozpočtu Obce Kokory sestavený k datu 30.11.2015

Zastupitelstvo obce neschvaluje:

- podání žádosti o dotaci na úpravu přechodu pro chodce
- prodej p.č. 1013/2 v k.ú. Kokory

Zastupitelstvo obce pověřuje:

- radu Obce Kokory provedením rozpočtového opatření k 31.12. 2015

Hana Zittová starostka obce

Další zasedání zastupitelstva se bude dle plánu konat 17. 2. 2016 a výsledky jednání budou zveřejněny až v dalším čísle našeho listu.

Z OBECNÍHO ÚŘADU - SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ OBČANŮ

Tato rubrika se ještě vrací do závěru roku 2015, kdy se před Vánocemi narodil jeden chlapec a v měsíci lednu pak další.

Dne 19. 12 2015 se narodil hošík Jan Dohnal.

Dne 16. 1. 2016 se narodil chlapec Atilla Jiří Olšanský

Srdečně vítáme nové občanky Kokor mezi námi a přejeme jejich rodičům a nám všem, aby zdárně ve zdraví prospívali k jejich i našemu potěšení.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Tentokrát mezi jubilanty oslaví tři z nich v následujících měsících kulatou magickou osmdesátku.

5. 3. 2016 oslaví právě těch 80 let pan Josef Fiala.

22. 3. 2016 oslaví kulatou osmdesátku paní Marie Kyselá

1. 4. 2016 se dožívá 82 let paní Věra Dočkalová

16. 4. 2016 dovrší věk 86 let paní Jarmila Kopečná

24. 4. 2016 oslaví kulatých 80 let paní Hildegarda Nováčková

26. 4. 2016 se dožívá 82 let paní Olga Roháčová

Za KN, obec a všechny spoluobčany všem jubilantům srdečně blahopřejeme a přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let. Ke kulatinám přidáváme pomyslnou jarní kytičku.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Do měsíce ledna 2016 se soustředila hned tři úmrtí:

Dne 8. ledna 2016 zemřela paní Eva Vašicová

Dne 13. ledna 2016 zemřel pan Miroslav Pospíšil

Dne 21. ledna 2016 zemřela paní Jarmila Dreiseitlová

Dne 13. února 2016 zemřela paní Marie Řehulová (92)

Budiž jim země lehkou a čest budiž jejich památce.

NOVOROČNÍ KONCERT

Dne 3. ledna 2016 ve 14,30 hod se konal v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kokorách novoroční koncert.

Učinkovalo **pěvecké těleso Vocantes z Přerova**. Repertoár tohoto tělesa je různorodý. Na koncertě zazněla díla z kořenů lidové hudby, známá i méně známá díla světových skladatelů renesance, baroka i klasicismu, díla soudobých skladatelů a také úpravy populárních skladeb. Sbor zpíval jak „a capella“, (bez doprovodu), tak s klavírním doprovodem, vícehlasé aranžmá i samostatná sóla. Sbormistrem pěveckého seskupení je pan Michal Sabadáš, učitel oboru zpěv na ZUŠ v Přerově, korepítorem je pan Stanislav Smoček učitel oborů varhany, klavír a keyboard. Umělečtí vedoucí se rovněž podílejí na úpravě sborových skladeb. **Členkou sboru je i Lucie Bradová z Kokor, v jejím podání jsme slyšeli na začátku koncertu sólovou píseň.** Zcela zaplněný kokorský kostel odměnil sbor na závěr koncertu dlouhotrvajícím potleskem. Velký dík za uspořádání koncertu patří nejen paní starostce Haně Zittové, ale také duchovnímu správci Římskokatolické farnosti Kokory P. Stanislavu Čevelovi. IL

Posezení se seniory ve školní jídelně Foto H.Z.

NOVOROČNÍ PŘÍPITEK - POSEZENÍ PRO SENIORY

Začátek ledna patří již několik let našim seniorům. V neděli 17. ledna jsme se opět společně setkali v odpoledních hodinách v jídelně základní školy. Na úvod setkání vystoupily děti ze

základní školy s připraveným kulturním programem. Krásný přednes a zazpívané písničky potěšily všechny přítomné. Poté jsem jménem všech zastupitelů popřála našim seniorům hlavně hodně zdraví, klidu a pohody po celý rok. Následoval symbolický přípitek k novému roku, malé občerstvení a pak už jen společné povídání, ale i sdělování si prožitých vánočních zážitků s dětmi a vnoučaty a také rozebírání každodenních běžných starostí. Nedělní odpoledne nám společně rychle uběhlo. Budu se těšit na další akci a společné setkání s vámi. Za pomoc při organizaci děkuji především paní Ing. Lichnovské a Aničce Gajdošíkové a samozřejmě i dětem za jejich vystoupení a paní učitelce za trpělivou přípravu.

Starostka

SBÍRKA POUŽITÉHO TEXTILU

Obec Kokory ve spolupráci s Diakonií Broumov pořádá v sobotu 19. března 2016 tradiční sbírku použitého textilu. Přebytný textil z vašich domácností můžete přinést v době od 8 do 10 hod. k budově hasičské zbrojnice. Textil si zaměstnanci diakonie odvezou v následujícím týdnu a dále bude roztržiděn a rozdán potřebným lidem. Nevyužité věci jsou zpracovány k průmyslovým účelům. Bližší informace naleznete na zveřejněných letáčcích. Za vaše dary předem děkuji.

Starostka

PLÁNOVANÉ STAVEBNÍ AKCE V ROCE 2016

Nejvýznamnější plánovanou akcí je stále projekt Kanalizace a ČOV Kokory. V minulém roce byla komplexně zpracována žádost o dotaci z OPŽP, XXI. Výzva, prioritní osa 1. Zlepšení kvality vody a snižování rizika povodní, oblast podpory 1.1. Žádost byla elektronicky podána začátkem prosince 2015 a do 5.1.2016 musel být celý projekt odevzdán i na Krajském pracovišti Státního fondu životního prostředí. Právě ukončená 21. výzva na výstavbu kanalizací a ČOV měla přísně nastavené podmínky, které mají zajistit ekonomicky efektivní nakládání s odpadními vodami, včetně požadavku na oddílnou kanalizace. Zde se potvrdilo správné rozhodnutí zastupitelstva v začátcích přípravy projektu, kdy jsme schválili změnu systému kanalizace z jednotné na oddílnou, což vyvolalo sice roční práci na změně územního plánu, ale jak se nyní ukazuje, otevřelo nám to cestu k možnosti podání žádosti o nemalé finanční prostředky nutné k realizaci. Projekt je rozpočtován zhruba na 140 milionů korun. Naše finanční rezerva na běžném účtu je sice 30 mil. korun, ale to zřejmě nebude ještě stačit na dofinancování, bude nutné uvažovat o bankovním úvěru. V rámci této výzvy bylo zaregistrováno 195 projektů za šest a půl miliardy korun, které by měly být vyhodnoceny do konce dubna. Do obdržení výsledku hodnocení budeme muset s ostatními stavebními aktivitami počkat. Plánovaná výstavba kanalizace a čistírny stále brzdí další projekty. V případě nepodpoření naší žádosti o dotaci, budeme postupně realizovat naplánované stavby v rozpočtu 2016 a žádost budeme podávat opětovně do dalších výzev.

V tomto roce musíme nutně začít s přípravou projektu řešení havarijního stavu levé části pivovaru, pokud by mělo dojít k celkové demolici objektu, je nutné k získání souhlasu stavebního úřadu předložit příslušnou dokumentaci.

Starostka

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2016 KAŽDÁ KORUNA POMÁHÁ

Děkujeme všem našim občanům, kteří i v dnešní složité době neváhají finančně pomoci potřebným lidem. Děk patří také všem, kteří pomohli s realizací veřejné sbírky, především koledníkům a vedoucím skupinek. **V obci Kokory se letos vybralo celkem Kč 26.855,-.**

Starostka

UPOZORNĚNÍ PRO NÁJEMCE HROBOVÝCH MÍST

Vážení občané, v poslední době se setkávám se stížnostmi na zcizování drobné výzdoby hrobových míst, ztrátami svíček a podobně. Hřbitov je ve večerních hodinách uzamykán, ale stálý přístup je umožněn krytým schodištěm. Je těžké zajistit, aby se tyto věci neděly. Bohužel jsou mezi námi i lidé, kteří nemají žádnou úctu k tak významnému místu jako je hřbitov.

Starostka

ODPADY

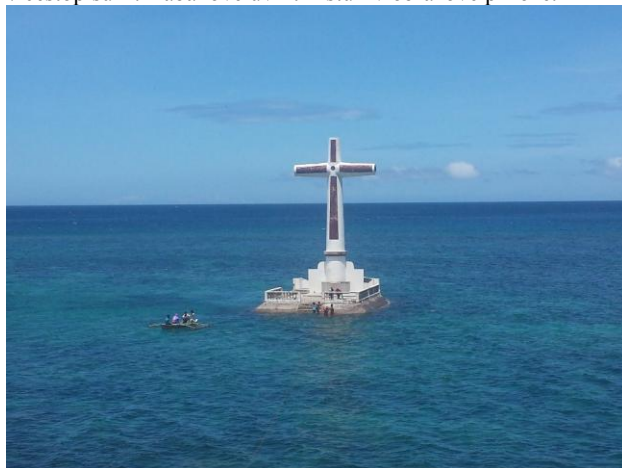
Biologicky rozložitelný komunální odpad (BRKO) mají občané opět možnost od **začátku dubna** ukládat do hnědých kontejnerů umístěných na obvyklých místech. Vzhledem k tomu, že většina občanů má již doma kompostéry, prosím o co největší využití tohoto odpadu k výrobě kompostu pro vlastní zahradu.

Naše obec pořádá dvakrát ročně sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu, dále i samostatně sběr železa. Tento jarní sběr se uskuteční v sobotu 9. dubna, o podrobnostech budete informováni samostatnými letáčky na informační vývěsce u obchodu a na webových stránkách obce.

Upozorňujeme naše občany, že od letošního roku došlo ke zvýšení poplatku za svoz pevného domovního odpadu na Kč 500,-/osoba/rok (viz. zveřejněná vyhláška č. 2/2015).

Starostka

Filipíny jsou převážně (z 90%) katolickou zemí. Čtete v cestopisu Z. Habáňové uvnitř listu i v obrazové příloze.

Z MATEŘSKÉ A ZÁKLADNÍ ŠKOLY KOKORY

Abychom zkrátily dětem z MŠ čekání na Ježíška, přijali jsme pozvání do místní hasičské zbrojnice.

Děti měly možnost vyzkoušet si opravdové hasičské helmy a také, jaké je to sedět v hasičském autě se zapnutou sirénou. Dále si prohlédly poháry a videozáznam z hasičských závodů.

Tímto děkujeme manželům Lence a Tomáši Jemelkovým a panu Lenochovi za možnost nahlédnout do zákulisí hasičů a za sladkou tečku na závěr.
Text a foto: S. P.

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Také některé příspěvky ze základní školy Kokory slovem i obrazcem připomínají dobu ze závěru roku 2015. Prosincové KN totiž vyšly poměrně brzy. Třeba deváťáci si to užili na Mikuláše.

PŘIŠEL K NÁM MIKULÁŠ

V pátek 4. prosince navštívil kokorskou školu Mikuláš se svou družinou. Spolu s andílky a deseti čerty nejdříve zavítal mezi děti z mateřské školy. Po krátké občerstvovací zastávce ve školní kuchyni pokračoval s nadílkou u velkých školáků. Hodně děti odměňoval pamlskem, ale zlobivci museli nejdříve přednést básničku nebo zazpívat písničku. Nakonec vše dobře dopadlo, čerti nám nikoho do pekla neodnesli ... a my všichni slibujeme, že se určitě polepšíme...
9. třída

Spolupráce bude jistě dobrá také v roce 2016 Fota archiv ZŠ

SPOLUPRÁCE ZŠ A MŠ

Každé malé dítě se těší do školy, vždy je dobré, aby si malý předškoláček prohlédl svou budoucí školu, třídu, poznal, jak to tam "chodí". Proto je úkolem prvních třídních, aby si připravili pro menší kamarády ukázkou toho, co už za pár měsíců umí, co je baví, v čem jsou dobří a pochlubili se.

A na oplátku si mateřská škola pozvala prváky k vánočnímu stromku a společně si zazpívali, pochutnali na cukroví, zahráli

hry. Děti školou povinné zavzpomínaly, jak bezstarostné to bylo, když chodily do školky.

Mgr. Irena Svozilová

VÁNOČNÍ TVOŘENÍ PRO RODIČE S DĚTMI A VÁNOČNÍ JARMARK

Letos jsme vánoční besídky na 1. stupni vyměnili za úspěšné vánoční tvoření pro rodiče s dětmi. Společně si vyrobili vánoční zápich, sněhuláčka z odpadového materiálu, papírový betlém, svícen z jablíčka, přáníčko, ozdobu na stromček ze šišky a také ozdobili perníčky, které děti vlastnoručně upekly ve cvičné kuchyňce školy.

Děti z 2. stupně vyrobily vánoční dekorace, cukrovinky a také vánoční punč. To vše nabízely rodičům a všem občanům, kteří přijali pozvání na náš tradiční vánoční jarmark

Školní vánoční jarmark. Fota archiv školy

SLAVNOSTNÍ PŘEDÁVÁNÍ 1. VYSVĚDČENÍ

První pololetí školního roku uteklo "jako voda" a malé prváčky čekalo první vysvědčení. V tento slavnostní den si přivedli do své třídy rodiče a ukázali jim, jak jsou šikovní. Na úvod děti předvedly znalost měsíců, zazpívaly písničky, které jim každý den zpřijemňují pobyt ve škole, vypočítaly příklady, četly a odnesly si nejen vysvědčení, ale i medaile za zásluhu. Podle jednoho slavného citátu je známo, že průměrný učitel vypráví, dobrý učitel vysvětluje, výborný učitel ukazuje, nejlepší učitel inspiruje.

Radostné předání 1. vysvědčení.

Fota archiv školy

První třída je tím stěžejním mezníkem v životě každého dítěte, kdy si objevuje cestu ke vzdělání, nachází důvody, proč mít školu rád a hlavně učí se vycházet s ostatními vrstevníky a mít rád druhé i s jejich chybami. Učitel by je měl k tomu vést a připomínat jim, co je v životě důležité.

Proto je heslem naší třídy: Mějme se rádi, buďme kamarády. Každý si zasloužil být pochválený a tak děti odcházely s úsměvem na rtech.
Mgr. Irena Svozilová

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

Když v pondělí 11. ledna odjížděl od kokorské školy autobus plný lyžařů a snowboardistů, byly na tvářích některých rodičů vidět rozpaky, ale ty byly zbytečné. Lyžařský výcvik se velmi vydařil. Pro žáky byl nachystaný bohatý program se spoustou zábavy. Příjemnou novinkou bylo místo pobytu a samotné ubytování. Pobyt na chatě poskytl dětem i učitelům pohodlí a luxus. Děti byly rozděleny do jednotlivých družstev, kde si i úplní začátečníci přišli na své. Na svahu bylo dostatek sněhu a dobře upravené sjezdovky. Lyžařský výcvik však není jen lyžování, snowboardování, ale také večery vzdělávací či zábavné, včetně závěrečné diskotéky.

Důležité je, že nedošlo k žádnému zranění ani onemocnění, a proto tento lyžařský výcvik můžeme hodnotit jako velmi vydařený.
Karolína Pazderová

Na sněhu a na horách bylo dobře.

Foto archiv ZŠ

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

4. února 2016 přišlo k zápisu do 1. třídy ZŠ KOKORY 25 dětí. Po vstupu do školy je v kostýmech pohádkových postav vítala děvčata pátého ročníku: Veronika Červenáková, Lucie Vysloužilová, Alina Hryadil, Anna Hlavinková, Nikola Zmrzliková, Natálie Zaoralová, Žaneta Hluší. Postavy filmových pohádek provázely budoucí prvňáčky také na pozvánkách k zápisu, vizitkách, dárčích, omalovánkách, puzzle. Budoucí prvňáčci byli uvítáni veselými „páťáčkami.“

Děti plnily úkoly a rodiče si prohlíželi veselou výzdobu na chodbách i ve třídách, výstavku učebnic, písanek, sešitů,

portfolií žáků 1. třídy, Knihu akcí školy. Na prvňáčky se těšíme ve čtvrtek 1. září při slavnostním zahájení školního roku 2016/2017.

Mgr. Marie Kondlerová.

„Skoroabsolventi“ MŠ se zapisují do 1. třídy ZŠ KOKORY

POZVÁNKA NA JARNÍ VÝSTAVU RUČNÍCH PRACÍ

Výstavka tradičně zaplní zasedačku a další prostory obecního úřadu Kokory ve dnech 20. – 21. března od 13 do 17 hodin a oficiálně tak přivítá jaro. Prosíme všechny tvořivé ženy všech věkových kategorií (platí i pro tvořivé muže – řezbáře, kováře, malíře atd.), ať potěší pravidelné i nové návštěvníky svým uměním a zručností. Většina vystavovaných výrobků je prodejná (a bývá o ně velký zájem).

Shromáždění výrobků je jako vždy v pátek, tentokrát to vychází na 18. března, na Obecním úřadě do 17 hodin. Těšíme se na vaši účast a přidáváme se tak k již uveřejnění výzvě jedné z nejstarších, paní Slávy Gajdošíkové, která věří, že vystavovatelů a vystavovatelek bude co nejvíce.

D. L.

KOKORSKÁ STOPA NA VÝSTAVÁCH O. HORÁKA

V době přípravy „Knihy o naší obci Kokory“ (2014) i v dalším období, jsme mohli společně s našimi čtenáři sledovat studijní i umělecký vývoj našeho mladého umělce. V loňském roce kokorský rodák Ondřej Horák dostudoval a dosáhl na titul „magistr umění“, jak už jsme zaznamenali v našich KN..

Jeho výstavy, kterými se prezentoval jako malíř i umělecký sklář, jsme už stačili sledovat jen okrajově. Z těch nejsoučasnejších byla jistě zajímavá výstava v prestižní brněnské Vaňkovce od 7. 1. 2016 – „Poslední obrazy – Ondřej Horák. Na začátku února jsme pak dostali pozvánku na další výstavu „Sólová práce jednoho umělce v půdní galerii Městského muzea v Bystřici nad Perštýnem. Od 13. 2. do 15. 4. 2016 vystavuje zde Ondřej Horák také obrazy spoluvytvořené „jeho zvířecími kamarády“ a městské motivy. Přejeme Ondrovi, aby se mu i nadále dařilo a dobře naši obec reprezentoval. KŠ

TRIKY PODOMNÍCH PRODEJců ENERGIÍ

Text místostarosty obce Bc. Lubomíra Rýce ještě doplňuje prosincový článek k této tematice. Místostarosta píše:

Mezi nejčastější triky podomních prodejců energií patří zejména:

Místo uvádění cen v obvyklých kilowatthodinách, mohou uvádět ceny za megawatthodinu (tedy jednotku 1 000 x větší), čísla pak vypadají lépe. Skutečný rozdíl v ceně je však zanedbatelný.

Může se stát, že prodejce opravdu nabízí výhodnější cenu elektřiny, nenápadně však přiučuje „aktivační poplatek“,

„administrativní náklady“, případně účtuje vysoké ceny za služby, které seriózní dodavatel poskytuje zdarma. Při uzavření smlouvy dejme tomu na 3 roky - výhodné ceny platí pouze první rok.

Často účtují různé mimořádné poplatky: přírážky za pozdní platby, smluvní pokuty, poplatek za odstoupení atd. (Pokud dodavatel zvýší cenu nebo změní podmínky, můžete odstoupit bezplatně. Jiné poplatky ale zákon nezakazuje).

Pokud spotřebitel již nevýhodnou smlouvu uzavřel a později si to rozmyslel - Zákon na takové situace pamatuje a dává na odstoupení různé lhůty (§ 57 občanského zákoníku):

Při uzavření smlouvy mimo provozovnu „podomním prodejcem“, je možno bez udání důvodu odstoupit do 14 dnů od uzavření smlouvy.

Pokud se jedná o smlouvu uzavřenou mimo provozovnu, ze které nebylo dosud plněno (spotřebitel stále odebírá energie od původního dodavatele), je možno odstoupit do jednoho měsíce. Pokud nejsou podmínky na odstoupení písemně upraveny ve smlouvě, je možno odstoupit až do jednoho roku.

V takové situaci může rovněž pomoci, pokud se podvedený spotřebitel obrátí se žádostí o pomoc na původního dodavatele, který si chce udržet zákazníka, mohl by poradit nebo dokonce zařídit celé odstoupení od smlouvy. Uvedená pravidla ale neplatí, pokud spotřebitel obchodníka sám pozval, potom právo na snadné odstoupení nemá.

Někteří prodejci se dokonce pohybují až za hranou zákona. Např. prohlašují, že provádějí kontrolu elektroměru, že zastupují stávajícího dodavatele, zpravidla nepřiznají, že se jedná o změnu dodavatele, ani v případě, když se spotřebitel přímo zeptá. Budou tvrdit, že jde jen o slevu, změnu fakturační adresy, lepší podmínky apod. K odůvodnění návštěvy prodejci často uvádějí i kontrolu nastavení tarifu, distribuční sazby nebo čehokoli dalšího, co souvisí s odběrem energií. Požadují předložení starého vyúčtování (stávající dodavatel jej zná a nový dodavatel jej znát nepotřebuje), aby z něj mohli opsat potřebné údaje, pak stačí jen podpis a zákazník možná ani neví, že změnil dodavatele. Velké společnosti přitom podomní prodejce nezaměstnávají.

Mohou podávat přímo lživé informace. Například rozdílné ceny, než které jsou spotřebiteli následně ve skutečnosti účtovány, případně se snaží lidem namluvit, že jejich současný dodavatel končí a že si musí najít nového, což navíc umocňují různými formami psychického nátlaku, který vede k jedinému cíli, okamžitému podpisu smlouvy bez možnosti jejího prostudování. Používají argumenty jako „jde o časově omezenou nabídku, pokud nepodepíšete hned a okamžitě, nebudete mít nic apod.“

Pozor na triky, kdy si prodejci nechají podepsat prohlášení, že přišli na pozvání nebo dokonce, že smlouva byla uzavřena na provozovně. Podpisem takového prohlášení spotřebitel přichází o možnost snadného odstoupení. Velmi těžko se prokazuje, že tomu tak nebylo.

V případě, že se jedná o podomních prodejců s energiemi cítí spotřebitel poškozen, je možno se obrátit na Energetický regulační úřad, který celou věc prošetří, případně zahájí s obchodníkem správní řízení, v němž může uložit vysokou pokutu a v krajním případě i odejmout licenci. L.R.

Poznámky redakce: Už v minulém čísle jsme museli konstatovat, že je to téma vysoce aktuální a že se dotklo mnohých z nás. To se potvrdilo i v čase, kdy jsme první článek pana místostarosty připravovali k tisku. U vrat naší redakce zazvonila žena mladšího až středního věku, že pro nás připraví návrh, jak bychom mohli ušetřit značné částky za elektřinu. Chovala se velmi slušně, přesto jsem, přes lákavost nabídky, využil citace z článku o zákazu podomního prodeje v obci a o doporučení volat policii ČR. Žena se ihned stáhla (až mi jí bylo trochu líto) a rychlým krokem opustila Zápivováří a možná i

Kokory, ačkoliv jsem jí slíbil, že policii pro tentokrát volat nebudu. Stačilo zjištění, že občané v Kokorách a senioři zejména jsou informováni a vědí, co mají dělat. Rádi se podělíme i o vaše zkušenosti.

Pokud jste článek místostarosty vynechali, či jen zběžně přečetli, vraťte se k němu, snad i pro vás bude užitečný. Kš

FARNOST KOKORY – DROBNÉ SAKRÁLNÍ STAVBY

Toto určité shrnutí dosavadních publikací s danou tematikou zařazuje autorka Ing. Růžena Jurečková do svého popisu kokorské farnosti, který KN zveřejňuje na pokračování. Paní Růžena tedy ve svém malém seriálu pokračuje:

Přes nepřízeň doby minulé se v Kokorách a v okolí dochovala řada drobných sakrálních památek - křížů, soch svatých, božích muk a obrázků svatých umístěných na dřevěném či kovovém sloupku. Za každou z těchto staveb se skrývá nějaký příběh, vždycky tu muselo být něco, co dalo impuls k jejímu zbudování. [V Kokorských novinách vydaných po r. 2000 jsou některé příběhy podrobně popsány.] Jak už bylo výše zmíněno, stávaly kříže pravidelně při cestách na hranicích katastru. Nejstarší dochovaný hraniční kříž je kamenný z r. 1743, (tedy z doby, kdy patřil Majetín ještě do kokorské farnosti). Dnes stojí těsně za hranicí katastru na majetinské straně, uprostřed polí při polní cestě do Majetína. Při hranici s brodeckým katastrem se dodnes zachovaly 2 dřevěné kříže. Jeden u polní cesty poblíž Kalába, za říčkou Kokorkou. Tento kříž byl v r. 1965 v novotě postaven Ladislavem Zapletalem, mlynářem z Kalába, místo už zchátralého kříže. Teprve na podzim v r. 1967 bylo P. Gibalovi povoleno komunistickými úřady jej posvětit. O jeho předchůdci (kdy a proč na tom místě stál), nemáme žádnou zprávu. O druhém kříži při potoce Greftu vpravo u silnice do Brodku víme, že jeho předchůdce byl vztyčen pravděpodobně z popudu P. Dajče na náklady rokytnického barona Josefa Eichhoffa v r. 1900 u příležitosti začátku nového století. Časem zchátral a byl 27. 12. 1960 odstraněn, aniž by komunistické úřady dovolily postavit na stejném místě kříž nový. Teprve 13. 12. 1997 byl na náklady Oldřicha Zlámalá Kokory 336 (dříve bydlel Kokory 23) na tom samém místě vztyčen nový masivní dubový kříž, který 31.5.1998 posvětil rokytnický farář P. Mariusz Radaczyński. Na hranicích s lukovským katastrem (dnes už na lukovské straně) stával dříve také kříž. Později byl nahrazen pískovcovou sochou Panny Marie Lurdské. V r. 1993 byl podstavec zrenovován a zvětralá socha Panny Marie nahrazena sochou Pána Ježíše, kterou daroval už zmíněný P. Radaczyński. Další dochované kříže při cestách z Kokor do sousedních obcí už nestojí přímo na hranicích katastrů. Nad Kokorami u cesty do Rokytnice byl 6. dubna 1885, v den oslav 1000. výročí úmrtí svatého Metoděje, P. Dajčem posvěcen pískovcový kříž, který financoval František Koutný, výměník z Kokor 23, původem z Nelešovic. Při cestě z Kokor do Žeravic je nad Žeravicemi dřevěný kříž, (několikrát během svého trvání na tomto místě zcela nově postavený), upomínající na památné vidění (umírajícího Ježíše Krista), které v těch místech měl v září roku 1854 kokorský starosta František Zavadil z Kokor č. 23 se svým synem Josefem.

Blíže ke Kokorám 50 m vpravo od cesty do Žeravic, stávala od počátku 18.stol krásná, památkově chráněná, trojboká barokní „boží muka“ [tj.malá kaplička bez vnitřní dutiny, tedy vlastně vyzděný široký sloup, jen s výklenky ve zdivu na všech stranách, ve kterých býval umístěn obrázek většinou znázorňující umučení Ježíše Krista –proto se jí běžně říkalo boží muka]. Této boží muce se říkalo Barborka, protože ve výklenku byl obrázek sv. Barbory - patronky těch, kteří těží uhlí, kámen, rudu, zkrátka pracují pod povrchem země. Těsně před 2. světovou válkou byla za účelem těžby travertinu na tom místě Miloslavem Lichnovským Kokory 206 „Barborka“ zbouraná s tím, že bude postavena na jiném, obci a památkáři určeném

místě. K jejímu postavení však zatím nedošlo. V katastru obce jsou ještě 2 boží muka, tentokrát čtyřboká. Ta na kraji lesa Hradiska (na straně směrem k silnici do Žeravic) je spojena se zmařeným lidským životem kvůli nešťastné lásce.

A třetí boží muka, ke které chybí datace, stojí u kokorského pivovaru – na Zápivováří. Je možné, že tato Boží muka byla postavena u cesty z Kokor do Olomouce už v době, kdy v těchto místech (za pivovarem) končilo městečko Kokory. V prvním desetiletí 21. stol. byla tato boží muka těžkou technikou poškozena a nákladem rodiny Františka Brady z blízkého domu č. 321, která se o kapličku léta starala, pěkně opravena. (*O další opravě čtěte na jiném místě KN*)

Barokní Boží muka u Pivovaru, stav leden 2016. Foto KN

Vpravo u silnice do Brodku, kousek za odbočkou ke Kalábu stával od konce 19. stol na dřevěném sloupku obrázek sv. Isidora – patrona rolníků. Tenkrát, nedaleko toho místa na svém poli, zemřel zásahem blesku pan Sehnal, domkář z Kokor č. 96 (Haltýře). Dřevěný sloupek časem zetlel a výtržníci povalili v 50. letech XX. stol. i ten nový (už železný) s novou olejomalbou sv. Isidora na plechu (od přerovského malíře Keka), který tam umístil na své náklady rolník Oldřich Zlámal z Kokor č. 23. Teprve 13. 7. 2008 byl na tom místě místním farářem P. Jiřím Koníčkem posvěcen nový, masívně provedený a hluboko zabetonovaný sloupek s kopií olejomalby sv. Izidora, který osobně zhotovil a financoval Oldřich Zlámal Kokory 367. U křížovatky za Kokorami směrem na Čelechovice a Nelešovice postavila rodina Jemelkova z Kokor č. 36 v r. 1911 na poděkování Bohu za chlapce a děvčátko, které se jim narodili až ve vyšším věku (po úmrtí 3 dětí na záškrt), pískovcovou sochu Panny Marie Pomocné. Socha poškozená za komunistické totality vandaly (ulomená hlava Ježíška), byla opravena, z iniciativy a peněz sebraných mezi občany, kameníkem Lubomírem Tesákem až v r. 1994. V r. 2004 byla na začátku léta zloději z podstavce ukradena. Záhy byla nalezena poničená v blátivé tůni na konci katastru Blatec, odkud ji nechala policie vyzvednout a dopravit do Lutína na svou stanici. Akad. sochařka Mgr. Veronika Milotová ji krásně opravila a přidala zlatení

korunky. Renovaci financovali potomci fundátorů sochy – bratřanci Vladimír Lichnovský Kokory č. 28 a Čestmír Jemelka Kokory č. 45.

Při výjezdu z Kokor směrem na Olomouc stojí po pravé straně pískovcový kříž, který dosud od svého postavení nebyl opravován. Dnes je ve špatném stavu, takže ani datace, ani donátoři nejsou čitelní. Na náměstí v Kokorách těsně u silnice stávala od r. 1881 pískovcová socha Panny Marie Lurdské na několika stupních a 3 metrovém sloupu s ozdobným železným plotkem kolem. Nechal ji tam ze svého odkazu postavit chalupník Josef Kabelík z Kokor, náklady dorovnal ze svého P. Dajč. V době 2. světové války (1941) byla z důvodu stavby nové silnice, Přerov – Olomouc, socha přemístěna do parčíku u budovy hasičské zbrojnice. Protože byla značně zvětřalá, byla v r. 1946 nahrazena novou sochou (financovanou ze sbírek občanů) – tentokrát Panny Marie Svatohostýnské – Vítězné ochránkyně Moravy, na poděkování za mír po právě ukončené válce. Její generální opravu v r. 1992 zaplatil Antonín Kolář Kokory 148. U mostu přes Kokorku, naproti škole stojí socha sv. Jana Nepomuckého, která dříve stávala na kopci za Kokorami vlevo při staré okresní silnici z Kokor do Krěmaně, v místech odbočky do Čelechovic. Tam ji nechali postavit r. 1861 na náklady obce - Vinzenz Peržina (starosta) a kokorští radní Franz Zawadil a Josef Kratochwil. V r. 1941 překážela stavbě silnice z Čelechovic směrem na Olomouc, (dnes už opět proměněné v pole). Byla proto rozebrána a znovu postavena vedle tenkrát nového mostu v Kokorách, poblíž školy na místě zbourané staré hasičské zbrojnice. Za starostování Oldřicha Horáka na přelomu tisíciletí byla socha na náklady obce krásně zrestaurována Mgr. Veronikou Milotovou [*viz zmínka o ní výše*]. Před hlavním vchodem nynějšího Centra Dominika – bývalého kláštera sester dominikánek stojí vlevo socha sv. Jana Nepomuckého [*už druhá socha toho svěťce v naší obci*] a vpravo sv. Dominika – zakladatele dominikánského řádu. Obě sochy sem byly umístěny v rámci stavby kláštera v r. 1902. Na hřbitově jsou dva velké pískovcové kříže: kostelní a hřbitovní. Kostelní kříž (poblíž kostela) je hned vpravo nad schodištěm na hřbitov. Nynější kostelní kříž je už několikátý v pořadí. Po třicetileté válce nechal postavit před starým kostelem (zřejmě místo válkou zničeného kříže), nový kříž Martin Bernardus Janáč, který v Kokorách farářoval od 8.11.1685 do své tragické smrti 22.8.1709. [*Viz.výše*] Dnešní, už dost zchátralý kříž, nechal nově postavit P. Daniel Dajč v r.1883. [*Viz.výše*] Tentýž P. Dajč nechal zhotovit do výklenku nad hlavním vchodem do kostela r. 1886 sochu sv. Josefa a krátce na to po obou stranách hlavního vchodu sochy sv. Václava a Ludmily. Sochu sv. Ludmily financoval František Koutný výměník z Kokor č.23 původem z Nelešovic. Hřbitovní kříž dal uprostřed hřbitova zhotovit P. Dajč na své náklady. V r. 1904 byl hlavní hřbitovní kříž na náklady obce opraven. V r. 2014 financoval jeho generální opravu anonymní dárci. [*Viz.výše*] V r. 1906 nechal P. Dajč dole pod schodištěm na hřbitov umístit sochy Božského Srdce Páně a Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Pro úplnost výčtu drobných sakrálních památek zmiňuji ještě obrázek sv. Josefa umístěný na sloupku na začátku Haltýř, naproti domu č.100 a při silnici do Žeravic na sloupku umístěný obrázek Panny Marie. Z celkem dvaceti dvou výše popsanych drobných sakrálních staveb v kokorském katastru má P. Dajč „na svědomí“ jedenáct, z toho dvě z nich financoval František Koutný, výměnkář, Kokory 23. R. J.

ZAHRÁDKÁŘI POZOR. Česnek už začíná ožívat. Víno stříhat možná už v únoru. Stále trvá vláhový deficit. Aktuální je již výsev paprik. Rajčata počkají třeba až do Josefa. Nezapomeňte na Hokkaidó. Oranžové nebo zelené.

ŠTĚDROVEČERNÍ SETKÁNÍ NA HŘBITOVĚ

Podobně jako o „Všech svatých a Dušičkách“ se schází na kokorském hřbitově na Štědrý den věřící i ostatní občané k zamyšlení i vzpomínce na ty, kteří nás opustili a kterým vděčíme za mnohé. V roce 2015 bylo navíc vcelku přijatelné počasí a tak na hřbitově bylo v pozdním štedrovečerním odpolední poměrně „živo“. Je to (přes těžký úraz pisatele před 15 lety) zvykem i v naší rodině a tak jsme se na hřbitov s manželkou, dcerou a vnoučaty, také vydali. Také v tomto případě (podobně jako v jiných letech) došlo k zajímavému kontaktu. Foto KN

„Na hlavní třídě“ hřbitova jsme se totiž setkali s kokorským rodákem, spoluhráčem a kamarádem Stanislavem Rygalem nar. 1936, z čísla 16 v Ulici, který ovšem (jako hodně dalších kokorských občanů) žije již po léta v Přerově. Slávek, mezi spoluhráči a kamarády obecně zvaný „Šmrda“ patřil na konci 50. a v 60. letech ke spolehlivým házenkářům a členům Sokola Kokory. Když jsem se dopracoval do družstva mužů, často mne vozil na své červené ČZ 150 na zápasy na hřiště soupeřů. Jezdili jsme např. až do Šumperka, tak- tak na čas, nikdy jsme neměli časovou rezervu a někdy to byly opravdu „nervy.“ V ulici tehdy „gazdovali“ za obtížných podmínek bratři Rygalovi pod vedením nejstaršího Metoše, který prakticky řídil hospodářství. Dva mladší, Franta a Slávek byli házenkáři, ale také studenti.

Slovo dalo slovo a vzpomínky na mladá léta mne vedly k pořízení zdařilé, sice hřbitovní, ale přece jen společenské, fotografie. Na ní, po levé ruce Slávka, se objevil shodou okolností pomník jeho spolužáka ze strojnické průmyslovky v Přerově a mého někdejšího souseda z komunity Na Pusté, Josefa Kristena.

Ke čtyřem kokorským průmyslovákům bojujícím úspěšně až k maturitě, na tehdy náročné přerovské škole, patřili ještě Oldřich Marek a Karel Obzina(+).

K maturantům jsem se pak přidal o dva roky později i se svou současnou ženou Bohumilou. Mladí z Kokor byli i tehdy, na konci 50. a na začátku 60. let aktivní. Jedním ze zajímavých podniků byl tehdy autobusový zájezd mládežníků do Zlína a Luhačovic. Skupinu mladých Kokoráků z tohoto zájezdu zachycuje fotografie o více než 50 let starší. Slávek Rygal je na ní stejně usměvavý a pohodový, jako na té současné. Černobílé foto skupiny jsme zařadili do obrazové přílohy KN. Vezmete-li si foto z obrazové přílohy k ruce, poznáte na něm (pamětníci určitě) zleva následující „účastníky zájezdu“: Vlasta Blumová, Boža Rygalová, Stanislav Rygal, Bohuška Sehnalová, Karel Obzina, Marta Tábořská, Anežka Černá, Fanyňka Macková, Boženka Pavlíková, Jarek Pavlík, Božka Mandrholcová. Snímek pořídil předválečným fotoaparátem Voigtlander tehdejší začínající fotograf amatér, a také autor tohoto článku, který k této mládežnické skupině také patřil. Text a foto Kš

UMĚLECKÝ KŘÍŽ PRO BOŽÍ MUKA

Ve své stati o drobných sakrálních stavbách píše Ing. Růžena Jurečková na jiném místě únorových KN o Božích mukách u Pivovaru. Text je z roku 2014. Od té doby byla stavba znovu pěkně opravena zejména zásluhou a nákladem sousedící firmy, prodávající štípané palivové dřevo (Karel Zeiler) a obrázek tohoto současného stavu byl do uvedeného staršího textu paní Růženy vložen. Dva výklenky (orientované na západ) byly osazeny dle zvyklostí klasickým dřevěným křížem a obrazem Panny Marie, oba artefakty byly součástí Boží muky již dříve, nově jsou oba rámy obrazu.

Nás, kteří kolem těchto Božích muk denně chodíme, však ještě více zaujal výklenek obrácený na jih. V něm umístil autor a mladý soused opět z čísla 321 Jan Habáň (1978) další kříž, tentokrát jako uměleckou kovářskou práci z jednoduchých profilů zatím nepatinované ohýbané a svařované oceli. Troufáme si tvrdit, že dojem na příchozího s dostatečnou fantazií a kreativitou je velmi silný. Tvůrci blahopřejeme a děkujeme a věříme, že se z tohoto dílka budeme moci ještě dlouho těšit. Snad nejstarší z tohoto typu staveb v Kokorách si tuto vzácnou ozdobu jistě zaslouží. Jsme si ovšem vědomi, že zastánci klasických zobrazení ukřižování Krista, mohou mít i jiný názor a pro ně i ostatní občany píšeme:

Zastavte se u Božích muk za pivovarem alespoň k malému nahlédnutí a zamyšlení a přidejte postupně snad i zastavení u dalších památek v naší obci. Pokud ovšem chcete vidět podobný stín, musíte vyčkat na odpolední slunečno. Kš

K podtržení silného dojmu přispělo i zimní slunce. Fotografovaný stín skloněné hlavy Kristovy je velmi působivý, zejména v barvě na internetu. Sledujte v obrazové příloze KN.

UKONČENÍ VEŘEJNÉ SBÍRKY PRO T. J. SOKOL 2015

Tělocvičná jednota Sokol Kokory vyhlásila veřejnou sbírku za účelem splátky návratné finanční výpomoci obci Kokory. Návratná finanční výpomoc byla použita na akci Energetické úspory T.J. Sokol Kokory - zateplení budovy čp. 205 v katastrálním území Kokory.

Sbírka byla prováděna na území ČR od 3. 8. 2015 do 30. 11. 2015, formou shromažďování příspěvků na bankovním účtu č. 270171854/0300 a složením hotovosti do pokladny T. J. Sokol Kokory.

Výtěžek sbírky:

hrubý výtěžek - příspěvky a úroky	127 306,81 Kč
náklady - poplatky	137,00 Kč
čistý výtěžek	127 169,81 Kč

Čistý výtěžek sbírky ve výši 127 169,81 Kč byl převeden dne 15. 12. 2015 na účet obce Kokory jako splátka návratné finanční výpomoci.

Za peněžitě příspěvky všem dárcům děkuje T. J. Sokol Kokory.

Nezbytné získávání prostředků pro splátku v roce 2016 bude pokračovat kontinuálně během celého roku, tak aby se našla nejvhodnější forma, jak pro firmy, tak pro fyzické osoby. Věříme, že pomůžete, stejně jako to učinili vaši spoluobčané v roce 2015.

Zpráva o ukončení a výtěžku sbírky pro rok 2015 je prezentována i na webových stránkách obce Kokory.

HŘÍŠNÍ LIDÉ MĚSTEČKA KOKORSKÉHO

Ze statistik Policie České republiky zveřejňujeme několik čísel za rok 2015, týkajících se trestné činnosti a přestupků občanů v naší obci Kokory.

Trestných činů bylo spácháno 10, z toho 6 bylo zařazeno do majetkové trestné činnosti (krádeže a krádež vloupáním do motorových vozidel), ve třech případech byly zaznamenány

násilné trestné činy a 1 případ byl označen pro statistiku jako ostatní či zbývající trestná činnost.

Přestupků bylo řešeno a zaznamenáno 18, z toho 11 přestupků proti občanskému soužití, 6 přestupků proti majetku a 1 přestupek ostatní.

BESIP (Bezpečnost silničního provozu). Tato oblast je pro Kokory velmi citlivá a občany sledovaná.

Dopravní nehody byly v roce 2015 zaznamenány 4 – všechny na hlavním tahu silnice I/55, procházejícím přes obec. 3 z nich se obešly bez zranění, při jedné byly lehce zraněny 2 osoby.

Blokové řízení (pokuty) bylo PČR vedeno v našem obvodu v **59 případech**, kdy bylo zaznamenáno porušení zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Obec Kokory má v současné době nainstalován statický informační radar, který přispívá k preventivnímu působení na řidiče, které směřuje k dodržování limitů povolené rychlosti při průjezdu obcí. Ze statistik PČR V. F.

SEBEPOŠKOZOVÁNÍ

Tak vyhodnotil policejní mluvčí případ vážného zranění ženy, pořezané na krku a ruce. Krvavé stopy na pravostranném chodníku kolem silnice Olomouc – Přerov uvnitř naší obce vedly až k autobusové zastávce, kde se zmatené ženě za obětavého přispění místních občanů, občanek a posléze záchranářů, dostalo první pomoci.

Případ se téměř okamžitě dostal na síť a do internetových novinek, po týdnu 5. února 2016 jej popsal přerovský **deník**, který konstatoval, že případ převzala policie. Nešťastná žena s poraněnou dýchací trubicí a krvácející ranou na krku a předloktí byla neodkladně ošetřena a snad v bezvědomí dopravena do olomoucké fakultní nemocnice. KN nebudou tento ojedinělý a nešťastný případ dále rozvádět. Uvádíme jen, že nemocná zraněná žena nebyla kokorskou občankou.

PČR se vybavuje a modernizuje. Superčtyřkolka se objevila také na kokorském fašanku. Foto KN – v poklidu na hřišti. Bohužel, jeden z letošních plesů navštívil i nevitáný host – poberta, který však byl odhalen a brzy poté i řidič, který řídil (z hospody domů) pod vlivem alkoholu.

OHLÉDNUTÍ ZA FARNÍM PLESEM

23. ledna 2016 se uskutečnil v Kokorách 7. Farní ples. V průběhu večera byly předvedeny ukázky tanců a to jak standardních tak latinskoamerických. Překvapení v podobě scénky „Na lavičce v parku“ zahráli muži z naší farnosti. Skutečně bohatá tombola čítala více jak 100 cen. První cena byla LCD televize. V dalších cenách nechyběla elektronika, kolo, uzeniny, dorty a další hodnotné ceny. Kvalitní dobré víno, dvě kapely a výběr ze čtyř teplých jídel jsou standardní součástí Farních plesů v Kokorách. Popůlnoční soutěž o šunku v tancích

kolem židlí byl malý adrenalin pro odvážné páry, které se nebály zúčastnit. Závěr plesu byl po 3. hodině ranní a to už se účastníci rozcházeli do svých domovů ve sněhové nadílce, která byla zatím největší v tomto roce. Tímto bych chtěl čtenáře KN pozvat na příští Farní ples, který je naplánován na 28. ledna 2017. Budeme se těšit! D..J.

FAŠANK

Spolek Kokorští sousedé ve spolupráci s kokorskou farností uspořádal v sobotu 30. 1. 2016 v předstihu a už po čtvrté masopustní průvod s dalšími doprovodnými akcemi - zkrátka **fašank**. Mohutný medvěd vedl maskary i muzikanty na základě symbolického souhlasu starostky po celé obci až přes poledne, kdy podle plánu skončili v sokolovně. Zde už na ně čekali návštěvníci jarmarku řemesel s výrobky od žáků školy až po farmářské speciality a pochutiny. A také s programem pro děti i dospělé. Veselý program v sále i na balkoně prosvětleném už téměř jarním sluncem byl rozšířen vystoupením taneční skupiny z Přerova. Vzhledem k zájmu občanů se začal fašank už v pátek večer prodejem zabíjačkových specialit a vystoupením živé country kapely v pekle sokolovny. Také na závěr sobotního programu byla uspořádána taneční veselice v sále. Ukazuje se, že nově vzniklá tradice postupně nabývá na známosti, což dokazuje i celostránková reportáž v „Novém Přerovsku“. Síla spolupráce místních spolků, Kokorských sousedů a farnosti tak přináší své ovoce. S poděkováním všem účastníkům průvodu i jarmarku, návštěvníkům domácím i četným přespolním, ale také sponzorům, se už organizátoři těší na další společná různorodá atraktivní setkání v roce 2016. P. K.

ZŠ KOKORY také nabízí své výrobky na jarmarku Foto KN

V PRŮZRAČNÝCH VODÁCH TROPICKÝCH FILIPÍN

POZOR. Přislíbené další putování Z. Habáňové je tady, poletíme na superFunvzdálené Filipíny: Autorka píše: Velikonoce, nejdůležitější křesťanské svátky, v Česku obnáší zdobení kraslic, pletení pomlázek a pečení beránků. Tyto krásné zvyky mohou být pro někoho trochu nuda. Víte, kde probíhají ty nejbizarnější a nejkontroverznější oslavy? Na druhé straně světa, na Filipínách. Ne jako, ale doopravdy, se oddaní filipínští křesťané nechávají ukřižovat, jiní zase kolemjdoucími bičovat řemeny a bambusy. Spousta krve a hlasitý nářek ukřižovaných, podpořen mikrofony u jejich hlavy, dokazují snahu o vykoupení svých hříchů a napodobení poslední cesty Ježíše Krista. Když jsem v ruce držela čerstvě koupené letenky, uvědomila jsem si, že Filipíny navštívím právě v čas velikonoční.

Těsně před odletem se ze zpráv dovídám, že se na Filipíny řítí supertajfun Maysak. Má udeřit přesně v den našeho přiletu. Jsem zvyklá, že média přehánějí, tohle mě a mou kamarádku

nemůže odradit. Po přeletu do hlavního města Manily, která měla být také zasažena, vládne všude pohoda, po hurikánu ani stopa.

Pár zeměpisných informací a zajímavostí: Filipíny, pojmenované po španělském králi Filipu II, to je 7 107 ostrovů, na kterých žije přes 100 milionů obyvatel. Nacházejí se v jihovýchodní Asii, v tajfunovém pásmu západního Tichomoří a jsou posety téměř 200 sopkami. Dříve španělská, později americká kolonie, se stala v roce 1946 nezávislou republikou. Díky americké nadvládě dnes mluví úctyhodných 52 milionů Filipinců anglicky. Španělé zapříchili, že Filipíny jsou jednou ze dvou převážně katolických zemí v Asii (druhou je Východní Timor). Vedle křesťanů (90 % obyvatel), zde žije početná muslimská skupina, což však nedělá vždy dobrotu. Filipíny mají velice podobnou vlajku té naší. Funguje také jako jakási zpráva světu. Pokud je pověšena červenou barvou dolů a modrou nahoru, značí mír, pokud je však červená barva nahoře a modrá dole, jsou Filipíny ve válce.

V letadle spolu s námi cestuje spousta smíšených párů. Postarší běloch, Západoevropan, vedle něj mladá filipínská manželka, okolo nich malé děti. Jak by ne, Filipínky jsou opravdu velmi půvabné, udržované ženy, které o svého manžela pečují s velkou láskou a pokorou. Docela chápu, proč jim muži dávají přednost před emancipovanými Evropankami. Po čtrnáctihodinovém letu přistáváme v Manile. V prý nejošklivějším městě jihovýchodní Asie se nezdržíme, přespíme v nejlevnějším hostelu, připomínajícím garáž a ráno, do krve poštipané komáry, odlétáme na samý jih země, na ostrov Mindanao.

Neuvěřitelné terasy filipínských rýžových polí. Foto autorka

Filipíny, to jsou především idylické pláže s bílým pískem. V katalozích cestovních kanceláří vypadají opravdu pohádkově. Jsou však tak komerční, že s pravými Filipínami nemají již moc společného. Bary, diskotéky, výletní lodě, spousty západních turistů a samozřejmě nenápadné prostitutky. My se ovšem vydáváme tam, kam Vás žádná cestovní kancelář nezaveze. Druhý největší ostrov Mindanao, má neprávem pověst nejobávanějšího místa na Filipínách. Velká škoda. Sopečná pohoří, zelená údolí, lesy s exotickými zvířaty. Žije zde největší orel na světě s rozpětím křídel 3 m. Krásná krajina s ovocnými a orchidejovými plantážemi, téměř nedotčená příroda, deštné pralesy, které na jiných ostrovech již vymizely. Okolní průzračné moře plné korálových atolů. Ostrov, kde žije nejpočetnější muslimská komunita, je však smutně proslulý násilnostmi islámských separatistů. Ve snaze chránit před bombovými útoky a únosy, byl přístup turistům dlouho zapovězen. Dnes už je ale na ostrově, rozlohou větším než Česká republika, klid a nedoporučuje se cestovat pouze do jihozápadní části a na přilehlé ostrůvky. Tam Vás stejně

vojenské kontroly nepustí. Mezi filipínskými ostrovy se cestuje buď lodní, nebo rychlejší, ne příliš drahou leteckou dopravou. Za necelé dvě hodiny přeletíme 1400 km na bezpečný sever ostrova. Pohodlným mikrobusem projždíme syrovou exotickou krajinou. Háje kokosových palm lemující pobřeží, kolem cesty rozestě domky, některé velmi pěkné, jiné omšelé a zanedbané. Žádnou bídu tu ale nevidíme, Filipínci oblečení ve značkových šatech si vesele hrají se svými dotykovými telefony. Skoro tři hodiny se trmácíme 90 km do přístavu, odkud nás trajekt převezme na nedaleký malý ostrov Camiguin (čti Kamikín).

I když Camiguin teritoriálně náleží k obávanému Mindanau, patří mezi nejklidnější místa. Kriminalita téměř nulová a zdejší lidé ještě pohostinnější než v jiných částech země. Možná je to tím, že díky své odlehlosti a špatné dostupnosti se zde turismus zatím příliš nerozvinul. Tahle druhá nejmenší provincie Filipín však nese zajímavé prvenství. Je zde nejvíce sopek na světě na km². Celkově sedm, více než městeček, kterých zde je jen pět. Ostrov zrozený z ohně. V dálce se tyčí zlověstné kuzele vulkánů a bílý kouř z nejvyššího jménem Hibok-Hibok. Osloví nás postarší dlouhovlasý Ir. Cestuje, jak jinak, se svou mladou půvabnou filipínskou přítelkyní a nabízí odvoz k hotelu. Proč ne, rády poznáváme nové zajímavé lidi. Jsou na Mindanau pracovně a sem si udělali krátký výlet. Nakonec s Rafaelem a Lisou strávíme dva dny a navštívíme pár zajímavých míst. Pronajatou rybářskou barkou se přeplavíme na nedaleký Bílý ostrov. Je to vlastně jen velký pruh pohyblivého písku, který během dne mění díky mořským proudům svůj tvar. Takové místní lákadlo pro turisty. Samy bychom sem asi nejely, ale Rafael rozhodl. Písek je sněhobílý, voda křišťálově průzračná, výhled na protější vulkán famózní. Pořízené fotografie vypadají jako z luxusního katalogu.

O pár kilometrů jižněji se z mořské hladiny majestátně tyčí ohromný bílý kříž. Připomínka na zemětřesení, které v roce 1871 seslalo pod mořskou hladinu kamenný hřbitov. Krásné místo, a to ještě netušíme, že se jdeme potápět, abych byla přesná - šnorchlovat. Pod hladinou moře zde žije vzácná zéva obrovská, největší jedinci měří až 1,2 m a váží 200 kg. Instruktor nás k ní vede a my s úžasem pozorujeme pootevřená ústa ohromné lastury a uvnitř velké zvědavé oko, které nás pozoruje. Jakmile se ale přiblížíme, lastura se zavře. Okolní korály hrají všemi barvami, mezi nimi plavou duhové rybky vypadající jako Nemo. Ještě nikdy jsem neviděla takto krásný podmořský svět. Potopené vraky lodí, pestrobarevné korály, plavání se žraloky, Filipíny jsou právem vyhlášený ráj pro potápěče. Rafael s Lisou nás zvou na opulentní večeři, a tak můžeme okusit spoustu místních pokrmů. Silný americký vliv se bohužel podepsal na zdejších jídelch, které se zdaleka nevyrovnají kuchyním v jiných částech Asie. Nejoblíbenější je adobo - vepřové maso naložené v octu. Ten tu používají často, zdejší jídla jsou opravdu málo kořeněná. Po pálivém chilli ani

stopy. Palmové víno, na které jsem se velmi těšila, chutná jako zkažený burčák. Čím se ale mohou Filipíny pochlubit je třtinový rum Tanduay. Kvalitní, skvělá chuť a velmi levný. Už vím, jaký dárek dovezu domů. Loučíme se s Rafaelem a Lisou, nevidíme se však naposledy. Pár měsíců poté přijíždějí do Česka a já je na oplátku provádím naší krásnou stověžatou Prahou. Svět je malý.

S kamarádkou si půjčíme motorku a vyrážíme na průzkum ostrova. Bujná tropická vegetace na nás dýchá svou exotikou, mezi palmami oprýskané domečky, lidé vypadají šťastně, smějí se, děti nám mávají, slepice a psi si po cestě volně pobíhají. Na chvíli zastavujeme u 25 m vysokého vodopádu Tusan, u stánku zhltneme smažené banány a rychle směr nenápadný přístav, odkud se se skupinkou turistů z Izraele svezeme na ostrůvek Mantique (čti Mantik). Žije zde pouze deset rybářských rodin a dá se obejít za 20 minut. Písek je však stejně sněhobílý jako na nejvyhlášenější filipínské pláži Boracay, nejsou tu ale hlučné bary, davy turistů a křižující výletní lodě. Tady téměř nikdo není. Křišťálově průzračnou vodu hned využívám ke šnorchlování. Když se ale vracím na břeh, ucítím ostrou bolest v noze. Rybáři se ke mně seběhnou a vysvětlují, že tři krvácející ranky mám od mořského ježka. Kdosi přibíhá s hrnečkem horké vody, nohu mi polijí a neuvěřitelná věc, rány se zatáhnou. Místní rybáři a přihlížející se smějí, vtipkují, je nám tu mezi nimi skvěle. Cestou zpět si na loďce povídáme s blond odbarvenou Filipínkou. Prý bydlí s námi na hotelu. Provádala se do Paříže a opět chápu jejího manžela. Milá, přátelská, velmi půvabná. Příjemné zjištění, že jsme za celý den projely benzín jen za 50 Kč. Horší je, že voda, která od včera na hotelu netekla, neteče i dnes, nefunguje ani toaleta. Aspoň, že tu nejsou komáři. Ale nevádí, zítra odjíždíme na další ostrov.

Malebný dopravní prostředek

Foto Z. H.

Jenže loď, která měla jet na ostrov Bohol, nedávno zrušili. Musíme zpět na Mindanao a několik hodin přejet v mikrobuse do velkého přístavu. Odtud se už na Bohol dostaneme, ale až zítra večer, dnešní loď je zcela vyprodaná. Nevadí, chtěla jsem zde strávit více času. Ubytujeme se na pláži za městem, v jakémsi areálu plném dětí. Teď v dubnu mají totiž prázdniny. Jsme tu jediné bílé turistky, trochu atrakce pro místní. Celý další den lelkujeme na pláži a vysvětlujeme zvědavcům, co tu děláme. Nejvíce času trávíme s mladým hlídačem luxusního hotelu. Zprvu nepustí z ruky svou postarší pušku, ta však později leží pohozená v písku a ochránce hotelu sedí s námi. Je ale pravda, že na Mindanau jsem postřehla více policistů a vojáků než na jiných místech Filipín. Tenhle však prý nikdy z žádné zbraně nevystřelil, nejsem si jistá, zda to vůbec umí. Je zde ale spokojený, na svém rodném ostrově si vydělal v přepočtu 250 Kč za den, tady 350. Na zdejší poměry slušné peníze. Je tu opravdu hezky, místní lidé se procházejí s dětmi, mezi nimi skotačí malé smečky psů a vládne tu příjemná pohoda. Večer se

nalodíme s 300 dalšími pasažéry na velký trajekt a konečně se plavíme Pacifikem na Bohol. Z.H.

MLÁDEŽNICKÁ DRUŽSTVA NÁRODNÍ HÁZENÉ

Další mezník v mnohaleté tradici národní házené v Kokorách se datuje k měsíci září loňského roku. **Po několika letech soutěží oblastního přeboru národní házené bez mládežnických družstev Sokola Kokory, byla obnovena sportovní činnost družstev mladších žáků, starších žáků a mladších žaček.**

Pravidelné tréninky chlapců a dívek byly v podzemní části prováděny na hřišti národní házené společně, vzhledem k narůstající mládežnické základně a stále se rozšiřujícímu počtu chlapců a dívek, jsou zimní tréninky v místní sokolovně rozděleny. V družstvu mladších žaček se nyní připravuje 20 dívek, družstvo mladších žáků se nyní ustálilo na počtu 12 chlapců, starší žáci pravidelně trénují v počtu 12 chlapců.

Poctivá příprava mladých národních házenkářů vedla jejich vedoucí k přihlášení do oblastní soutěže.

První jarní zápasy budou pro mladé a doposud nezkušené kokorské sportovce velmi náročné. Trenéři kokorských národních házenkářů věří v podporu rodičů mladých hráčů a rádi se se všemi sejdou na hřišti u sokolovny v nastávajících jarních soubojích. Soupeři kokorských házenkářů budou silná družstva z Ostravska a také ze současné bašty národní házené na Přerovsku z Oseka n.B. a Chropyně. Příprava kokorských házenkářů bude pokračovat prvním přípravným zápasem v hale v Troubkách a trenéry je v současnosti připravován sportovní program na první část letošního roku. Pokud se všechno povede podle plánu, budou mladí kokorští házenkáři jistě spokojeni. V současnosti také trenéři mladých sportovců zajišťují sportovní vybavení, které přislíbili sponzorovat tradiční kokorští podnikatelé a přátelé národní házené v Kokorách.

Na samotný závěr je vhodné představit dobrovolné trenéry mládežnických družstev národní házené v Kokorách. Trenéry mladších žaček jsou F. Dostál, L. Klvaňa, trenéry mladších žáků jsou S. Kovářová, P. Vysloužil a R. Pavlík, trenérem starších žáků Sokola Kokory je K. Bluma. Poděkování trenérů patří i těm rodičům, kteří přispěli na závěrečný večírek mladých národních házenkářů v sokolovně v Kokorách, uspořádaný v závěru roku 2015, po skončení podzimní tréninkové sezony.

Radomír Pavlík

Záslužná práce všech, kteří se na obnovení činnosti nejmladších házenkářů podíleli a podílejí, je vysoce ceněna i v rámci celé jednoty T. J. Sokol Kokory i rodiči a celou sportovní veřejností. Věříme, že takové posílení hráčské základny se v činnosti oddílu postupně projeví i v ten nejnebezpečnější okamžik, při přechodu žákovských kategorií do dorostu a družstev dospělých. I v redakci KN držíme palce a trenérům, žákům i záčkám za jejich aktivitu a vytrvalost děkujeme. Samozřejmě budou i mladí házenkáři spolu s celou sportovní veřejností držet palce i svým „dospělým“ spoluhráčům v náročných soutěžích mužů, zejména v bojích II. ligy národní házené skupina B. Palce i pěsti budou držet i KN. Kš

PLESOVÁ SEZÓNA 2016

Plesovou sezónu v Kokorách zahájil již tradičně Hasičský ples, který se konal 16. 1. 2016 v prostorách zrekonstruované sokolovny TJ Sokol Kokory.

Zahrála kapela Black and White z Valašského Meziříčí, která se těší velké oblibě.

Dle očekávání si i letos hasiči připravili taneční vystoupení, tentokrát s asistencí profesionální cvičitelky Edity Jemelkové.

Nejprve Edita s kamarádkou Markétou předvedly ukázkou Piloxingu, poté Edita vyzvala přítomné, aby se přidali a zatančili si s ní v rytmu Zumby. To byla výzva pro naše „děvčata“. Sál burácel smíchy a potleskem.

Okolo půlnoci proběhlo losování tomboly, tímto děkujeme našim sponzorům za věcné dary. Hosté jedli, pili a hodovali až do rána. Obsluha byla vzorná, ceny mírné.

Všem, kteří se podíleli na této akci děkujeme a věříme, že se ve zdraví sejdem na dalším Hasičském plese 14. 1. 2017.

Za SDH Kokory L.J.

Vystoupení na hasičském plese.

Foto archiv

MYSLIVECKÝ PLES V KOKORÁCH SLAVIL ÚSPĚCH

V sobotu dne 6. 2. 2016 se tradičně v zázemí kokorské sokolovny konal v pořadí již šestý myslivecký ples, který se těší každý rok velkému zájmu. Není tudíž divu, že ani tentokrát nezůstaly prostory kokorské sokolovny prázdné. Organizátoři této akce přizpůsobili výzdobu sálu sokolovny mysliveckému stylu, tudíž nechyběly trofeje zvířat ani čerstvě natrhané větve z místního lesa. Plesu se zúčastnilo několik stovek lidí pocházejících i z okolních měst a vesnic, kteří zavítali především za zábavou. Velkým lákadlem se staly vyhlášené myslivecké speciality, kde mohli místní i přespolní ochutnat např. dančí medailonky, srnčí na smetaně, řízek z divočáka, srnčí ražničí nebo zvěřinový guláš. A o tom, že všem chutnalo, svědčí vyprodaných skoro 450 porcí jídel. Kromě tohoto druhu občerstvení si mohli návštěvníci pochutnat i na zákuscích a poctivých čerstvých mysliveckých koláčcích, kterých se letos prodalo skoro 1000 ks. Důvod, proč má tento ples nevídaný úspěch je i neobyčejně bohatá tombola, která stejně jako v minulých letech obsahovala bez mála 100 hodnotných cen v podobě nejrůznějších zájezdů a pobytů, benzínové sekačky, úlovků zvěřiny, dortů, televize, vyhlášených výrobků ZD Kokory a spoustu jiných zajímavých a hodnotných cen. O hudební produkci se postarala skupina Elixír z Přerova, která po celý večer hrála populární hity pro mladé i starší. V průběhu večera vystoupilo mladé taneční duo Natálie Rodeková a Martin Baran, kteří předvedli ukázkou dvou latinsko-amerických tanců jive a chachu a sklidili velký potlesk. Proběhla také soutěž o nejhezčí tance. Nutno ještě poznamenat, že stejně jako v minulých ročnících byl pro návštěvníky plesu zajištěn autobus z Přerova a okolních vesnic, který zabezpečil jejich dovoz i odvoz na místo určení a to zcela zdarma. Atmosféra byla po celou dobu plesu příjemná a hosté se dobře bavili. A tak mohu konstatovat, že se i letošní ples vydařil a už nyní se těšíme na myslivecký ples v roce 2017. Na závěr patří velké poděkování všem členům mysliveckého sdružení za jejich podíl na organizaci plesu a také všem sponzorům, kteří věnovali hodnotné ceny do naší tomboly.

Martin Pavlík

SLADOVNICKÁ ČI PIVOVARSKÁ CHASA Z KOKOR

Obrázek na titulní straně KN jste si již jistě prohlédli. Dostali jsme jej do redakce již před časem s tím, že se jedná o zaměstnance kokorské sladovny, i když jsme si zapsali „pivovarská chasa“. Na trochu již poničené fotografii byla dokonce fialovou tužkou napsána (ne vždy zcela zřetelně) jména

jednotlivých účastníků tohoto ateliérového záznamu. Snímek jsme zaslali odborníkovi do Brna, který foto upravil a jména, rušící celkový dojem, odstranil. Po měsíci hledání jsme ta jména v archivu znovu našli a podělíme se o ně s našimi čtenáři. Zdá se, že je to jen pro opravdové pamětníky, ale mnohé rodové rysy z mládí zůstaly zachovány a tak možná poznáte svého souseda či blízké příbuzné. Jména zaznamenáváme tak jak byla na fotce uvedena. Tedy zleva : A. Válková, L. Smolová, Vybíralová, Derková, Hlobil, Poláková, Nakládalová, Pavlíková, Miklík, Derka, Slaná. Na ateliérové fotografii jistě upoutají i součásti oblečení, vysoké šněrovací boty děvčat, jupky a další. V redakci jsme se orientovali podle rodové podoby Františky Slané, provdané Milerové (nar. 1906), naší dlouholeté sousedky na Zápivovářích. Přesto vzniká kolem cenné historické fotografie několik dalších otázek a tak budeme rádi, když naši čtenáři (pamětníci) některé věci potvrdí či vysloví pochybnosti. Nejdůležitější je potvrzení, zda jde skutečně o „sladovnickou chasu“ a časové zařazení fotografie do let 1. republiky. Co znamená Hlobilova rakousko-uherská uniforma, ovšem netušíme. Pátrejte a, prosím, pomozte.

Připomínáme, že pivovar ukončil provoz někdy kolem roku 1903 a pak už úspěšně běžela jen sladovna a v době II. světové byly kokorské pivovarnické a sladovnické prostory využívány jako sklad německého wehrmachtu, ještě později jako zemědělské sklady a sklady ovoce. Ale to už by byla jiná kapitola.

KŠ

JEŠTĚ POZVÁNKA NA PLES

Oddíl malé kopané 1. AC Kokoráček vás zve na Sportovní ples, který se koná 19. 3. od 20 hodin v Sokolovně v Kokorách. K tanci a poslechu hraje velmi oblíbená kapela LOS PLAYBOYS. Za oddíl P.P.

Sokolské šibřinky a dětský karneval (13. a 14. 2.) se už do únorového čísla nevešly. Napišeme o nich, stejně jako o plese fotbalistů, v dubnovém čísle KN.

Z. Habáňová s malou rybářkou na pláži na Filipínách. Foto archiv autorky. Ukázka z mnoha doprovodných fotografií.

Kokorské noviny č. XV/III/1 Únor 2016

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vychází 6x ročně

Vydavatel: Obec Kokory IČ 00301388

Sídlo: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57 www.obeckokory.cz

Vychází 29. 2. 2016

Evidenční číslo: MK ČR E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118)

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahoмира Lörinczová,
Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová